

[Undervisningsministeren.]

en eller flere dele af de samlede udgifter, men forudsætningsvis har godkendt rammerne for det samlede arbejde, og også når staten er juridisk forpligtet til at gennemføre arbejdet efter den forud lagte plan, må bevilling foreligge år for år til dækning af de udgifter, der falder for vedkommende år.“

Men også andre steder i redegørelsen taler landsdommeren om det, der er passeret, som en meget væsentlig fejl. Jeg synes, det er rigtigt af hensyn til ham at gøre opmærksom på, hvordan han har vurderet hele denne sag.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, at jeg kan forsikre det ærede medlem om, og det er min bestemte opfattelse, at der i centraladministrationen er vilje til at imødekomme grundlovens krav. Det er ikke sådan, at man tager let på hele dette problem. Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem, at jeg tror nok, det ærede medlem kom lidt for let om ved professor Max Sørensen. Er det i øvrigt ikke sådan, at Paulus siger det på en lidt anden måde? Uden at jeg skal gøre mig til skriftklog, siger han så ikke, at den megen lærdom gør dig rasende, ikke skør? Men, om der er nogen forskel her i denne sammenhæng, skal jeg lade være usagt. Det har jo imidlertid i høj grad været — sådan har jeg da opfattet det — professor Max Sørensens ønske at give en, havde jeg nær sagt, fotografisk gengivelse af, hvad der er passeret igennem en årrække, og flere af de ærede talere her har da også sagt, at der jo i en årrække er forekommet tilfælde, som skulle svare til det, professor Max Sørensen har været inde på. Flere talere har sagt, at der indimellem vil opstå situationer, hvor det kan være forsvarligt, at der sker et forbrug af penge, uden at der er tale om bevillinger.

Opgaven må være at få klaret, i hvilke tilfælde dette er muligt. Opgaven er at forene kravet om, at bevillingsmyndighedernes tilslutning foreligger — og det er jo en forudsætning for arbejdets gennemførelse — med hensyntagen til de vanskeligheder, administrationen møder dels på grund af opgavernes vækst i antal, dels på grund af de vanskeligheder, der i det hele taget

knytter sig til arbejdsmarkedets mangel på arbejdskraft, lønglidning o. s. v. Derfor hilser jeg med stor glæde, at alle de problemer, der knytter sig hertil, bliver grundigt belyst, og jeg var glad for at høre også under debatten i går, at der i de forskellige partier næres et ønske herom, et ønske, som også er blevet fremhævet i adskillige af de bemærkninger, der er faldet fra talerstolen i dag.

Der er jo en række praktiske problemer, der skal løses fra dag til dag, og som gør det påkrævet, at der tilvejebringes den størst mulige klarhed. Når man i administrationen virkelig ønsker — og det er mit bestemte indtryk — at være til det yderste loyal over for bevillingsmyndigheden, når man samtidig dermed ønsker at skabe det bedst mulige apparat til løsning af opgaverne — og det gør vi gennem ændring i administrationen; her tænker jeg specielt på de forandringer, der sker i undervisningsministeriets administration — må det også være gør ligt at finde veje frem til sådanne forhold mellem administration og lovgivningsmagt, at man kan undgå gentagelser, og det er i virkeligheden gentagelser, der tynger meget hårdt på embedsmændene rundt i administrationen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:
„Statsregnskabet for 1960-61 godkendes“,
vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Juul Madsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvormed begrundes ministeren, at der opretholdes så godt som uændrede takster for biloverførsel over Østersøen til trods for den betydelig kortere sejltid efter Rødby-Femern rutens åbning?“

Juul Madsen: Åbningen af fugleflugtslinjen over Rødby-Femern var for os alle